

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 405.

Tolvte Session.

96de Møde.

Tirsdagen den 29de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Jeg vil ønske med Hensyn til Forslaget under Nr. 6, at disse 2,000 Rbd. maatte blive overstegne med et ikke saa ubetydeligt Beløb; det vilde sandeligt komme paa et Sted, hvor der var god Brug for disse Penge. Det er bekjendt, at den Maands oekonomiske Bilkaar, hvorom der handles, ere saaledes, at selv om Indtægterne skulde løbe lidt op over 2,000 Rbd., vilde det ikke blive til Overskødighed. Hvorvidt man vil tage Hensyn hertil eller ikke, skal jeg tillade mig at henstille. — Hvad det Forslag angaaer, at der skal tilføres en ny § 16, hvorved de ved de forskjellige Love foranledigede Udgifter bevilges, da kunde Paragraphen jo vel tænkes affattet paa en mere hensigtsmæssig Maade, naar man havde gjort de i saa Henseende fornødne Forarbejder; Forslaget er jo Følgen af en Overenskomst, som jeg ikke kan Andet end tiltræde. Jeg skal ikke undlade at følge det Fingerpeg, Rigsdagen har givet, og skal see at vaage over, at der ikke paa nogen Løb bliver optaget nogen Udgift, uden at man tillige har en Beregning af, hvor stor den i det Hele vil blive for det paafølgende Aar, og paa hvilken Konto den skal føres. Jeg anseer Vedtagelsen af denne Paragraph som en Tilkjendegivelse af Rigsdagens Forlangende, at Sagen skal ordnes paa den Maade. — Jeg finder det naturligt efter Alt,

hvad der er passeret, at man ønsker et Forslag, som det under Nr. 1, og jeg skal derfor ikke modsætte mig det.

Jeg skal altsaa anbefale det af mig under Nr. 7 stillede Endringsforslag; men jeg veed ikke, om de Herreer dog ikke maatte finde, at de øvrige Forslag have saa liden Betydning, at det ikke var værd at vedtage Lovforslaget anderledes, end det er kommet fra det andet Thing; idet man jo dog maa erkjende, at de Forandringer, som der ere skete, ikke ere betydelige. Det andet Thing kan stille sig paa to Maader til Finantsloven. Den ene er den, at det tager saa at sige ubeseet, hvad der er kommet til det fra Folkethinget. Hvis det fulgte dette System, vilde der imidlertid deraf naturligviis udvilde sig en stor Tilbøielighed til at modsætte sig Finantslovens Udvidelse eller Betydning. Jeg vil sige Udvidelse, naar jeg tager det overensstemmende med det andet Things Betydning, naar jeg tager det overensstemmende med dette Things Anstuelser. Gjennemgribende Bestemmelser, der optages i Finantsloven, vilde da ikke blive optagne med Bevillie. Dersom det andet Thing vælger den anden Fremgangsmaade, tager Finantsloven under Behandling og overveier, om det kan gaae ind paa den, saa faaer det derved en velvillig Stilling til Finantsloven. Deraf er det da en ligefrem Følge, at man saa ikke kan gjøre gjældende og sige, at man tilintetgjør det andet Things Magt ved at optage en eller anden Bestemmelse i Finantslovforslaget, da det ved at gjøre Forandringer i samme aflægger det meest talende Vidnesbyrd om, at Forslaget ikke bliver til Lov, uden at det, efterat